

ŘÍJEN

Přeskočili jsme rok vydávání Galerijních novin jak nic. Tímto říjnovým číslem začínáme rok druhý. Pevně věřím, že bude ještě lepší než ten první, že si v každém čísle najdete to své a především, že se vždy dozvíte to podstatné a důležité ze života galerie a kavárny. Nyní, na začátku října, nás čeká zajímavá vernisáž. Zahájíme výstavu výrazného českého grafika Tomáše Hřivnáře. A zahájíme ji velkolepě se skvělou muzikou a pokud to jen půjde, tak venku. Na konci měsíce se na skok vrátíme do slunné Itálie při ochutnávce vín z této překrásné země. Obojí stojí za vaši pozornost a čas.

Někteří jste již vyzkoušeli náš nový ranní provoz. Doufám, že jste ráno, či dopoledne u nás strávili v klidu a pohodlí. Do budoucna samozřejmě plánujeme novinky na snídani. Záleží vlastně jen na vás, jak moc budete dopolední otevřací dobu využívat. Rádi pro vás budeme vymýšlet nové receptury a dále rozmazlovat vaše jazýčky. Někteří z vás již ochutnali náš celerový tataráček, rozpečený camembert s dijonskou hořčicí a medem anebo vločkovou kaši s ricottou a ovocem.

Říjen je předzvěstí chladného počasí a my s tím nic nenaděláme. Počasí sice poručit neumíme, ale pergolu jsme postavit stihli. Jeden den jsme ji otevřeli a hned den druhý pořídili ohřevné lampy. Zabalte se tedy do deky, dejte si dortík, přečtěte si Galerijní noviny a... k tomu si dejte svažené víno, nebo horkou čokoládu. Ať se nám to líbí nebo ne, na obojí je už zase čas.

M. M.

Ještě nevíte, co budete dělat v sobotu 30. října? Pomohu vám s vymýšlením programu. Poslední říjnovou sobotu se bude od 15:00 hodin konat již druhá ochutnávka italských vín. Na té první, červencové, jsme ochutnávali vína šumivá a prosecca. Sommelier Petr Kulvajt z Art Nouvea Palace Hotel vás tentokrát seznámí s víny z jihu i severu Itálie. Rozhodně nebudou chybět skvělá a plná vína z nádherné Apulie, i lehká a svěží vína z Benátska. Samozřejmě pro vás připravíme tradiční italské pohoštění a cikánská kapela nás doprovodí celým odpolednem.

M. M.

měsíčník

café
ZELENÝ DŮM

Galerie

říjen 2021

OTEVÍRACÍ DOBA KAVÁRNY

ZMĚNA OTEVÍRACÍ DOBY
KAVÁRNY A GALERIE OD ZÁŘÍ 2021
ÚTERÝ – NEDĚLE: 9:00 - 19:00
GALERIE I ZAHRÁDKA KAVÁRNY
JE OTEVŘENÁ.

GALERIE, KAVÁRNA I ZAHRÁDKA
KAVÁRNY JSOU V BĚŽNÉM PROVOZU.

**Objednávky celých dortů i většího množství zákusků přijímáme na čísle:
777 819 157, 774 555 258**

**Kontakty na galerii:
galerie@cafegaleriezelenydum.cz
+420 774 555 258
www.cafegaleriezelenydum.cz
Instagram: Cafe Galerie Zelený Dům**

Café Galerie Zelený Dům
měsíčník č. 10/2021 - říjen
Vychází 1. 10. 2021.

Vydává Martina Machalíčková.
Adresa: Újezd nad Lesy, Třebětínská 591, 19016
IČO: 16166779, DIČ: CZ 7357020011

Příjem inzerce:
galerie@cafegaleriezelenydum.cz
Grafická úprava, tisk: Betis spol. s r. o.
Areál Výzkumných ústavů 9, 19011, Praha 9
Náklad 4.200 ks.
Uzávěrka příštího čísla 15. 9. 2021
MK ČR E 24061

Časopis je vydáván bez dotací a jakýchkoli finančních příspěvků. Veškeré náklady spojené s přípravou, tiskem a distribucí jsou plně hrazeny Café Galerií Zelený Dům.

SEZÓNA SVAŘENÉHO VÍNA

Stále jsem měla pocit, že je na tento nápoj, který je notoricky známým zimním nápojem, ještě čas. Opak je však pravdou. Krom toho, že teplota venku klesla téměř ze dne na den a my začali vrstvit, nastalo i klasické chřipkové období. Letos už je opět chřipek a viróz mnohem víc, než čehokoli jiného a ač bychom se i dobrovolně zahrabali pod peřinu a dodržovali karanténu, žádná taková privilegia chřipce nenáleží. A tak nastupuje účinná léčba. Zapomeňte však na horké nápoje z lékárny!

Nejenže je svažené víno symbolem Vánoc neumíme si bez něj představit vánoční trhy, ještě k tomu má léčivé účinky. To, že „svařák“ rychle zahřeje, víme. Je tak první pomocí proti prochlazení po návratu ze zamrzlého rybníka, lyžovačce anebo ze zmíněných trhů. Pro hřejivé účinky a obsah tříslovin je však svažené víno doporučováno i při nachlazení. Zapomeňte tedy na nejrůznější lektvary a pilulky, které nejen že nechtunají a jsou plné nezdavých účků, většinou ani moc nepomáhají. Berme tuto léčbu jako čistě přírodní, a proto velmi vhodnou. Léčivé účinky skořice, hřebíčku a plátku pomeranče nebo citrónu jej hezky doplní.

A pro ty, co ještě nevěří? Svažené víno má prokázané antiseptické účinky. Rozšiřuje cévy, a právě proto je skvělou prevencí kardiovaskulárního onemocnění. Taktéž svažené víno působí proti chudokrevnosti a posiluje imunitní systém. Mírně zvyšuje tlak a výrazně zlepšuje náladu. Je tedy skvělou prevencí proti podzimním splínům. Nakonec ještě zmíním, že podporuje chuť k jídlu a zrychluje trávení. S přibývajícím studenými dny tento horký nápoj klidně zahrňte do vašich pravidelných rituálů.

A kde se vlastně svažené víno vzalo? Rozhodně to mezi recepturami není žádný nováček. Už ve starověkém Římě nedali na jeho léčivé účinky a lahodnou chuť dopustit. Vídeň má řízek, Slovensko halušky. Či je ale svažené víno? To už nejspíš nevíme. Objevuje se, sice pod různými názvy, ale po celém světě. A kupodivu, nikdo si jej nenárokují. Zmínky o tomto receptu najdeme i v těch nejstarších kuchařkách, nicméně ingredience jsou stále stejné. Červené víno, hřebíček, skořice, badyán, anýz. Pokud si ke svaženému vínu přičichnete a pak se ho i napijete, nemůžete se divit, že se na něco tak dobrého v průběhu tisíců let nezapomnělo.

Ani v Zeleném Domě na něj nezapomínáme. Připravujeme ho zásadně z výborného italského vína odrůdy Raboso, z východní části regionu Veneto. Velmi často je nazýváno Raboso Piave, od jména řeky, která regionem protéká. Přijďte tedy ochutnat a posílit svoji imunitu...

M. M.

TOMÁŠ HŘIVNÁČ

Druhý pokus přesně po roce. Když měl v Zeleném Domě Tomáš vystavovat poprvé, překazili nám to bezpečnostní nařízení okolo covidu. Teď nám to minimálně do voleb vydrží. A tak se nechte zlákat a přijďte s námi zahájit výstavu předního českého grafika, kreslíře a malíře. Jeho prací se všudypřítomně prolíná motiv ženy. Křivky ženského těla zachycuje realisticky i abstraktně, vždy s úctou a respektem k ženě samotné. Někdy jde o ženu, kterou

téměř znáte a se svojí podobou se neskrývá. Jindy je to tajemná a svůdná bytost a je jedno zda jde o temperamentní tanečnici flamenco, nebo záhadnou řeckou bohyni. Barevné ladění, jisté tajemství postupně se ztrácejícího ženského obličej nejen vyvolává naši představivost, kdo se zde skrývá, ale i nejrůznější fantazie. Navozuje intimitu barokního malířství. Tvary těla se ztrácejí v jemné hře světla a stínu a jsou symbolem života. Neomylně se dotýkají našich pudů. Obrazy Tomáše Hřivnáče jemně a smyslně povzbuzují naši vitalitu a sahají po našich zasutých prastarých archetypálních kořenech. Přes to všechno jsou „jeho“ ženy nadčasové, mytické a přitom srozumitelné a čitelné.

Tomáš má za sebou celou řadu samostatných i skupinových výstav u nás i v zahraničí. Absolvoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Praze a od roku 1999 je členem Sdružení umělců a grafiků Hollar. Od jeho první výstavy v roce 1984 proběhlo více než 100 samostat-

ných výstav. Jeho díla jsou zastoupena v galeriích i soukromých sbírkách téměř po celém světě.

Vyrostl a stále žije kousek vedle nás, v Říčanech. Z jeho podkrovního atelieru je překrásný výhled na starou část města. Možná i proto Říčany najdete hned na několika námětech jeho grafických listů. Ačkoli se tento skvělý výtvarník v oblasti umění pohybuje opravdu dlouho, jeho umělecké zaměření je mnohem širší. Miluje rytmickou a dynamickou muziku a právě proto je i uznávaným hráčem na bonga a další perkusní nástroje. To konečně můžete posoudit i sami pokud dorazíte na slavnostní zahájení výstavy. Tomáš Hřivnáč nejen představí své obrazy, ale také zahraje s několika dalšími muzikanty, včetně Jana Bártla z kapely Divokej Bill.

Jak jsem již zmínila, grafik, malíř a bravurní kreslíř Tomáš Hřivnáč se za svou éru stal jednou z nevyzránejších osobností svého oboru. Ztvárňuje lidské štěstí, citlivou poetiku života a pomocí vizuálního působení prosté linky, či čáry, jak chcete, nám přibližuje krásu a intimitu lidského těla. Výstava bude zahájena vernisáží výjimečně v úterý 5. října od 18:00 hodin. Zhlédnout ji můžete do neděle 31.10.

První středu v listopadu budete vítáni na vernisáži retrospektivní výstavy Zdeňka Zemana. M. M.

UMĚNÍ PRO DĚTI – ROKOKO

Rokoko. Zvláštní, legrační název, který vznikl z francouzského slova **rocaille** a podle ornamentu podobného lastuře, nebo lidskému uchu. Nový umělecký styl se vyvíjel z baroka v 18. století. Po smrti Ludvíka XIV., v roce 1715, usedl na trůn jeho pětiletý vnuk. Malý chlapec si chtěl víc hrát než vládnout, a tak za něj vládl vévoda Orleánský. Vévoda byl známý svou zálibou v krásě a umění. Díky němu se temné, těžkopádné a tajemné baroko rozvinulo do stylu, který byl jasnější, barevnější a o poznání hravější. Rokoko ovlivnilo architekturu, sochařství, malířství, módu a vlastně celý životní styl tehdejších lidí. Bohatě zdobený rokokový styl byl velmi oblíbený v Ruském impériu za vlády carevny Alžběty Petrovny. Proto jste možná někdy zaslechli označení **alžbětinské baroko**. Období rokoka je poměrně krátká doba, kdy vlastně nevzniká žádný nový umělecký sloh, ale vývoj se omezuje na dekorování stávajících objektů „rokokovým ornamentem“ - lastura, akátový list, hřeben.

Ornamenty jsou významným znakem, které se objevovaly v celém uměleckém slohu. Stěny a klenby staveb jsou pokryty lehkými, elegantními ornamenty, **rokajemi**. Ty mohou být jen bílé štukované, ale často jsou pokryty zlatem a připomínají popínavé rostliny s prapodivnými květy a nejrůznějšími kudrlinkami. Ve stylu rokoka se vyřezával nábytek, zlatníci tepali velice umné šperky, jedlo se a pilo z nejjemnějšího porcelánu, stříbrných a cínových pohárů a stranou nezůstala ani móda. I rokokové pokoje byly pojímány jako umělecké dílo spojující propracovaný nábytek, sochy, tapisérie, ozdobná zrcadla a nástěnné malby. Na zámcích velmi často nacházíme kachlová kamna se zlacenými

mi, růžovými nebo červenými detaily, velké lustry, které jsou kovové a bohatě zdobené kovovými květy. Nádherné a velmi ceněné jsou lustry z benátského skla. Často používané materiály na výzdobu jsou mozaik, cín, nebo želvovina. Člověk, samozřejmě ten bohatý, se měl těšit z toho, co jej obklopuje. Architektura ve stylu rokoka byla nadšeně přijata po celé Evropě. Dalo by se říci, že je rokoko stylem pro zhýčkanou a požitkářskou šlechtu. Zámek Nové Hrady z konce 18. století, přezdívaný „malý Schönbrunn“ nebo také „České Versailles“ je tou pravou ukázkou rokoka v Čechách.

Během baroka vznikaly velkolepé mramorové sochy nadživotní velikosti. Rokoko naopak nacházelo oblibu v malých porcelánových, bohatě zdobených soškách, které doplňovaly interiéry. Sošky byly hravé, často ztvárňovaly venkovský život a zamilované páry muže a ženy. Náboženskými tématy se již příliš nezabývaly.

Malířství té doby nacházelo oblibu v motivech nejrůznějších společenských radovánek v přírodě, lovecké náměty, či život prostých venkovských lidí, avšak ztvárněný tak, aby bohatí kupci obrazu neměli pocit, že je takový život těžký. Z obrazů vyzařuje klid a nostalgie. Malíři často zobrazují drobné radosti života. Díla jsou rozmarná a plná života, smělá, elegantní a jasná.

Jedním z neznámějších malířů té doby byl Antonio Canal. Že neznáte? A jméno **Canaletto** znáte? Tak vidíte. Je to italský malíř a grafik, který začal malovat pohledy podle skutečnosti. V pozdější tvorbě usiloval o téměř dokumentární přesnost. Jeho obrazy Benátek si velmi oblíbili Angličané. Dalším velmi uznávaným malířem byl španěl **Francisco Goya**.

Jedny z nejznámějších Goyových maleb jsou „Nahá Maja“ a „Oblečená Maja“. Oba dva obrazy vlastnil hrabě Godoya. Ten ukazoval svým návštěvníkům jeden nebo druhý obraz podle toho, co byli návštěvníci zač. Obraz Nahá Maja, byl naprosto první obraz „obyčejné“ nahé ženy v životní velikosti. Jedním z nejpřechyblějších rokokových obrazů je plátno, které namaloval francouzský malíř Jean-Honoré Fragonard - „Houpačka“. Zkuste podobný vý-

jev namalovat. Krásnou dámu, která si vesele užívá v parku na houpačce. Jistě někde okolo běhá malý psík a v trávě bude nachystaný košík se svačinou, připravený na odpolední piknik. Zkuste namalovat bohatě rozkvetlé keře, rozevláté šaty a rozmarnou náladu mladé dámy. Obraz by měl celý být pomalovaný. Žádné bílé místo. Těším se na vaše další obrázky...nebo obrazy? Odměna čeká M. M.

ROKOKO

Zde může být vaše reklama.

ještě nevdalo, že se v lázních koupou společně muži i ženy nazí. Města však neustále rostla a přibývalo odpadu i škodlivých bakterií. Věřilo se, že mor a další nemoci přenášejí zkažený vzduch a otrávená voda. To časem přerostlo až v jakousi fobii z vody. Tím proslul například francouzský král Slunce Ludvík XIV. Ten si ze strachu a odporu k vodě nesmočil ani konečky prstů. Po jídle si údajně omýval ruce pálenkou. Po jeho smrti se ve Francii rozmohl styl, jehož zdobnost se promítala také do

v podstatě nešlo zastavit. Žily ve vlasech, parukách, lemech šatů, v postelích a dalším nábytku. Vrstvy pudru, který se nesmýval, působil veliké problémy i na pleť. Roztomilé „mušky“ už jen maskovaly nevzhledné vrádky. Zápach byl zřejmě nejvýraznějším ukazatelem éry rokoka. Palác ve Versailles měl už za Ludvíka XIV. pověst nejhůře páchnoucího evropského sídla. Málokdo si asi umí představit, že se po-

Když už jsme u toho rokoka... Moderní člověk si bez pořádné a pravidelné hygieny neumí představit život. Většina z nás má vžitou představu, že se lidé ve středověku nemyli. Ono to však není až tak úplně pravda. Evropané se přestali mýt až během 17. století. A to už spadá do novověku. Nejvíce špíny a parazitů bychom našli pod parukami a bohatě našasenými šaty právě v době rokoka. Hygiena ve středověku nebyla bůhvíjaká a soukromou koupelnu si mohli dovolit jen ti nejbohatší. Nicméně se nikdo nerozpákoval odhodit šaty a omýt se v ohřáté vodě. Mnoho lázní ve středověku stálo hned vedle pekařství pro jejich neustále udržovaný oheň. Ani katolické církvi v té době

šlechticny se předháněly ve zdobenějších šatech i účesech. Čím vyšší paruka, tím větší společenský status. Dámy často neprošly dveřmi ani na šířku, ani na výšku díky rozměrným šatům. Pravými vlasy se mezi šlechtou nechlubil nikdo. Bylo nemyslitelné vyjít bez paruky. Proto se pravým vlasům nevěnovala pražádná pozornost. Ono bez vody by to vlastně ani nešlo. V mastných pramenech vlasů se však báječně dařilo všim. Jejich množení

třeba běžně vykonávala na chodbách. I přesto zde docházelo k tolika milostným avantýrám. Bez obrovského množství parfému, kterými se dvořané doslova polévali, život ve Versailles nešlo přežít. Přebíjel se jím ohavný tělesný pach i pach paláce samotného. Lepší hygienické návyky prosadila až Marie Antoinetta. Byla z Vídně zvyklá na pravidelné horké koupele. I ona však nosila takové paruky, že byla terčem posměchu dvořanů i prostého lidu.

Až uvidíte některý z filmů o krásné Angelice, budete jihnout nad milostnými scénami a rozplývat se nad nádherou paláce ve Versailles, vzpomeňte si i na tuto část historie... M. M.

PRAŽSKÉ VYCHÁZKY

Při procházkách po pražských ulicích často narazíme na podivné místní názvy domů, ulic či celých čtvrtí, které dnes vnímáme jaksi automaticky. Pokud se ovšem zamyslíme a dotyčný název, či místní jméno podrobíme bližšímu zkoumání, mnohdy dojdeme k zajímavým zjištěním. V mnoha případech byly příčiny místních názvů dávno ztraceny a zapomenuty, nicméně alespoň občas je nám dána možnost odhalit zašlou historii a dobrat se objeveného výsledku. Dnes zamíříme do centra Nového Města pražského, na Karlovo náměstí. Zde, na rohu Karlova náměstí a Ječné ulice stojí dům se zajímavým názvem. Dům u kamenného stolu.

Ve středověku byla náměstí pojmenovávána podle účelu, jemuž také sloužila. Největší náměstí Nového Města pražského, města Prahy a v té době i celé Evropy, bylo původně zvané „Dobytčí trh“. Tomuto účelu po dlouhé věky také sloužilo. Tento fakt je obecně známý, stejně jako název nynějšího Václavského náměstí, které původně bylo trhem koňským a podle toho se i jmenovalo.

Co je ovšem známo již méně, že právě v místech nynějšího domu opravdu kamenný stůl stával. Kamenný stůl sloužil obchodníkům s dobytčím k uzavírání obchodů a vyplácení peněz při obchodních transakcích. Název přežil, stůl nikoli. Název se přenesl na předchůdce nynějšího domu, který byl roku 1911 zbořen, aby ustoupil stávající budově. Původní dvoupatrová dispozice nárožního domu byla nahrazena moderní

čtyřpatrovou budovou činžovního domu, která byla ve dvacátých letech ještě zvýšena o podkrovní ateliéry.

Dům zaujme na první pohled. Bohatě členěná fasáda s arkýři vystupujícími do prostoru náměstí, plastické dekorace v pozdně secesním stylu, a především světlá barva omítky podtrhující solidní eleganci činí z budovy nepřehlédnutelný objekt.

Budova byla postavena podle projektu architektů Teodora Petříka a Karla Roštíka, známých svými kvalitními realizacemi. Tvarově podobný dům postavili oba architekti i poblíž nynější stanice metra Hradčanská. Investorem domu na Karlově náměstí byl pan Jan Novotný. Ve spodním partu budovy se původně nacházela kavárna a vinárna. Ani jeden z původních podniků se bohužel nezachoval.

V nárožním dolním partu budovy najdeme moderní vyjádření tradičního domovního znamení. Autorem je sochař Jaroslav Horejc. V původním domě strávila poslední léta svého života spisovatelka Karolína Světlá, která zde i sedmého září 1899 zemřela. Připomíná ji pamětní deska umístěná na fasádě. Hezké počasí a příjemné dny vám přeje

Zdeněk Zeman

JOSEF KÁBRT

Narodil se 19. října 1920 v Lomnici nad Popelkou, v rodině školníka. Od dětství bylo jeho největší zálibou kreslení. Bylo tedy nasnadě, že při rozhodování o své budoucnosti dal přednost škole s výtvarným zaměřením. Na Státní odborné škole keramické v Praze získal u profesora Vokálka základní umělecké vzdělání. Dalším krokem bylo studium u profesorů Kysely a Bendy na Umělecko průmyslové škole v Praze, které úspěšně ukončil v roce 1941.

Po ukončení studia se mu v roce 1942 podařilo uspět ve výběrovém řízení které vypsal Zlínské filmové ateliéry. Zlínské filmové ateliéry byly v té době pod německou správou, a tak se mu podařilo vyhnout se totálnímu nasazení v říši. Pod vedením rakouského režiséra Johana Weichbergera se zde, na německém černobílém seriálu Fritz und Fratz, vyučil umění animace.

Již v květnu 1945 zakládal s Jiřím Trnkou ateliér animovaného filmu v Praze, pozdější studio Bratři v triku. Po oddělení ateliéru loutkového filmu spolupracoval s dalšími režiséry. Jako obratný kreslíř zvládl napodobit rukopis každého malíře. Mezi jeho nejznámější a dětmi bezesporu nejoblíbenější práce patří výtvarná spolupráce na snímku Povídání o pejskovi a kočičce. Jako výtvarník, scénárista a animátor se účastnil na filmech Trnky, Hofmana, Milera, Brdečky a dalších režisérů. Jed-

Významná výročí

ním z vrcholů jeho kreslířské a animáční činnosti se stal oceňovaný snímek režiséra Eduarda Hofmana, Stvoření světa, podle Jeana Effela. Pod francouzskou režii René Lalouxe se významně podílel na dalším úspěšném filmu, Divoká planeta.

Od roku 1948 začal režírovat, a to vesměs vlastní náměty. Jeho filmy nedosáhly věhlasu filmů Trnky či Pojara a jsou paradoxně více ceněny v zahraničí než doma. Za svou filmovou tvorbu získal v roce 1959 cenu v Locarnu za film Tragédie vodníka; na Mezinárodním festivalu v Karlových Varech a Montevideu v roce 1962 za film Železný oblouk aj.

Jeho rozsáhlým dílem byla i tvorba pro děti. Je autorem seriálu večerníků o Klukovi z plakátu /1968, 1974, 1979-1980. Jako oddychovou činnost doma v Lomnici kreslil Kábrt 10 let komiksy do časopisu Ahoj na sobotu pod pseudonymem KOSMA, ilustroval knihy a vytvářel drobnou grafiku nejraději formou leptu, zejména jako exlibris. Po odchodu do důchodu se věnoval plně svojí komorní grafické a snové

malířské tvorbě. Svá výtvarná díla vystavoval od roku 1977 např.: Lomnice nad Popelkou / 1977/, Praha / 1978,1988/, Opava /1983 a posmrtně 1993/; Hradec Králové/ 1986, 1988/.

Výtvarník animovaného filmu, režisér, ilustrátor a malíř Josef Kábrt zemřel v Hradci Králové 7. února roku 1989 ve věku 68 let.

Zdeněk Zeman

GALERIE

Jan Severa "Večer v Rynarticích",
olej na plátně, 60x80, 10.400,-

Vladimír Mencl, "Podvečer u Miličina",
olej na plátně, 7.900,-

Světlana Žalmánková "Tajemná",
akryl na plátně, 90x70, 16.400,-

POZVÁNKY

CAFÉ GALERIE ZELENÝ DŮM

si vás dovoluje pozvat
na vernisáž

Tomáš Hřivnáč – grafika,

kteřá se koná

v úterý 5.10. od 18:00 hodin.

Při příznivém počasí zahájíme vernisáž venku,
společně s muzikou a welcome drinkem.

Třebětínská 591, Újezd nad Lesy, Praha 9, 19016

www.cafegaleriezelenydom.cz,

e-mail: galerie@cafegaleriezelenydom.cz, 774 555 258

Café Galerie Zelený Dům

si Vás dovoluje pozvat na druhou
ochutnávku vína ze severu i jihu Itálie.

S víny vás seznámí sommelier Petr Kulvajt,
ochutnáte tradiční italské pohoštění
a celým odpolednem bude doprovázet
skvělá cikánská kapela.

Jste srdečně zváni.

sobota 30. 10. 2021 od 15:00 hodin

vstupné 350,- Kč

veškeré informace: 774 555 258